

Inleiding

Een jongeman besloot op zekere dag af te reizen naar een exotisch oord dat bekend stond om de hoge kwaliteit van zijn houtsnijkunst. Het was echter vooral een innerlijke noodzaak die hem tot zijn besluit had gebracht.

De afgelopen jaren leek een groeiend gevoel van onvolledigheid hem te achtervolgen, ondanks het vele dat hij al in zijn jonge leven had bereikt. Hij voelde zich op een onbestemde manier geremd, waardoor hij zich meer een gevangene van zijn eigen leven voelde dan dat hij er de baas over was. De onuitgesproken wens achter zijn reis was dus... iemand of iets te vinden om de sluimerende kracht die hij in zijn hart droeg tot leven te wekken. Hij verlangde ernaar zichzelf te bevrijden

van de klem die hem belette zijn Ware Zelf te tonen.

Hij nam zijn intrek in een lowbudget hotel en ging meteen de buurt verkennen. Al gauw kwam hij in een drukke maar dure bazaar terecht, waar honderden plaatselijke ambachtslieden aan het werk waren. De kleurenpracht en gezellige drukte konden echter niet verhinderen dat hij in toenemende mate een afkeer van die plek kreeg. Niets wat hij zag beviel hem, alles leek zo gewoontjes, onbezield. Wat moest hij doen?

Hij liep door zonder te beseffen dat hij de bruisende bazaar al lang uit was. En toen gebeurde er iets dat zijn leven voor altijd zou veranderen. Hij was zo in gedachten verzonken over die jarenlange vruchteloze zoektocht naar een of ander dwaas 'geheim', dat het al een wonder was dat hij sowieso iets hoorde. Maar toen ving zijn oor een vaag klopgekluid op dat

van de achterkant van een houten schutting leek te komen. Hij kon niet zien wat dat geluid voorbracht. Nadat hij de schutting een eindje had gevolgd, kwam hij bij een poort uit. Hij wierp een snelle blik op de binnenplaats. Tot zijn verbazing zag hij iemand zitten in een kring van grote en kleine stenen. Een jonge vrouw met zachte gelaatstrekken, die een versleten rode sjaal om haar kastanjebruine haar had geknoopt. Overal om haar heen – op tafels, op de grond – stonden allerlei beeldjes van dieren, vooral vogels. En hoewel hij kon zien dat deze beeldjes in verschillende stadia van voltooiing verkeerden, oefenden ze toch zo'n grote aantrekkingskracht op hem uit dat hij zich bijna niet kon bedwingen om erheen te lopen. En net toen hij zich afvroeg wat dit allemaal voorstelde, stond de vrouw op, veegde haar handen af aan haar schort en liep

naar een van de grotere, donkere stenen die op een verhoging stond. Ze liep er langzaam omheen, aandachtig kijkend, en haalde toen een hamertje tevoorschijn. De jongeman deed een stap naar voren, om niets te missen van wat er ging gebeuren. Na een laatste keurende blik op de steen, gaf de vrouw er met haar hamertje een enkele tik op. Ze gebruikte zo weinig kracht dat hij bijna medelijden met haar kreeg. Ze moest, dacht hij, wel een beginnening zijn – maar wat hij toen zag kon hij amper geloven.

Na haar tikje brak een massa stukjes van de steen af, waardoor de grond bezaaid raakte met scherven. Eerst dacht hij dat de vrouw per ongeluk de steen had kapotgeslagen, maar het volgende moment wist hij beter. Ze had het beeld niet vernield, maar daarentegen op een of andere manier juist

het geheime karakter ervan aan de oppervlakte gebracht.

Met die ene zorgvuldig geplaatste tik had ze niet alleen prachtig, op wit marmer lijkend materiaal, tevoorschijn gebracht, maar ook de vorm van een sierlijke zwanenhals weten bloot te leggen. Hij was stomverbaasd. Wat was dit voor toverkunst? Hij was zo gefascineerd dat het hem niets kon schelen om als indringer te worden beschouwd en liep de binnenplaats op en riep: 'Goedemiddag!'

'Ook goedemiddag,' antwoordde de vrouw met heldere, vriendelijke stem, die niet van haar stuk leek te zijn gebracht door zijn plotselinge verschijning.

'Neem me niet kwalijk,' zei hij, 'ik liep langs en zag toevallig wat er gebeurde. Hoe krijg je dat voor elkaar met een enkele hamerklap?' Hij wees op het beeldje van de zich oprichtende

zwaan, maar ze had al begrepen wat hij bedoelde.

‘O,’ antwoordde ze lachend. ‘Ik had je niet gezien, je hebt me zeker alleen de laatste paar minuten aan het werk gezien, voor ik die laatste tik gaf?’

‘Ja, dat is zo, maar dat verklaart nog niet...’

Ze onderbrak hem. ‘Toch wel, weet je, maar alleen als je begrijpt dat ik voordat je langskwam al meer dan honderd keer precies zo’n tikje heb gegeven op dezelfde plek. Wat jij hebt gezien, is het resultaat van dagenlang hard werken met een specifieke vorm van aandacht.’

Ze zag dat hij haar niet meteen begreep en glimlachend vervolgde ze: ‘Ja, het is echt waar. Zo komen alle grote dingen tot stand: ononderbroken aandacht in combinatie met niet aflatende inspanning – beetje bij beetje – tot het juiste moment

aanbreekt dat het werk wordt beloond.'

Ze keek hem even aan om te zien of hij haar had begrepen. Zijn milde glimlach was de bevestiging. Ze ging verder. 'Dan is er geen obstakel meer voor wat onthuld moet worden. Het in praktijk brengen van deze kennis, ongeacht wat je plan is, leidt onherroepelijk tot een openbaring, en dat is de ware essentie van bevrijding.'

Ze wisselden in stilte een glimlach van verstandhouding uit, zoals vrienden doen.

Toen schudden ze elkaar de hand en namen afscheid van elkaar.

Met ononderbroken aandacht en niet aflatende inspanning kun je alle blokkades opheffen die er zijn tussen jou en de vrijheid waar je hart naar snakt. Je kunt loslaten. Vergeet wat er in het verleden is gebeurd: negeer de stem in je hoofd die zegt wat je niet kunt. Je hebt kracht noch moed nodig om die donkere gedachten en gevoelens te verdrijven die je hart en hoofd bezwaren. Om een ongewenste situatie het hoofd te bieden volstaat de bereidheid te zien wat waar en niet waar is over jou.

De waarheid is dat als je eenmaal de juiste innerlijke gereedschappen hebt en weet hoe je die moet gebruiken, niets in de wereld je kan verhinderen om oude patronen te doorbreken en een nieuw leven te beginnen.

Loslaten is gevuld met honderden, sterke ‘hamertjes’ – inzicht-

telijke teksten over hoe en wanneer je het bevrijdende licht van een hoger zelfbewustzijn kunt toepassen, opdat je, beetje bij beetje, de kracht hebt de lichte tikken van je innerlijke zelf uit te delen om je ware vrije en onbevreesde zelf te openbaren.

Het enige wat je hoeft te doen – om een nieuw hoofdstuk aan je leven toe te voegen – is deze bladzijde omslaan en het licht te verwelkomen dat eerst onthult en dan de weg vrijmaakt om je hoogste mogelijkheden te verwezenlijken.

Guy Finley

